

บทที่ 3

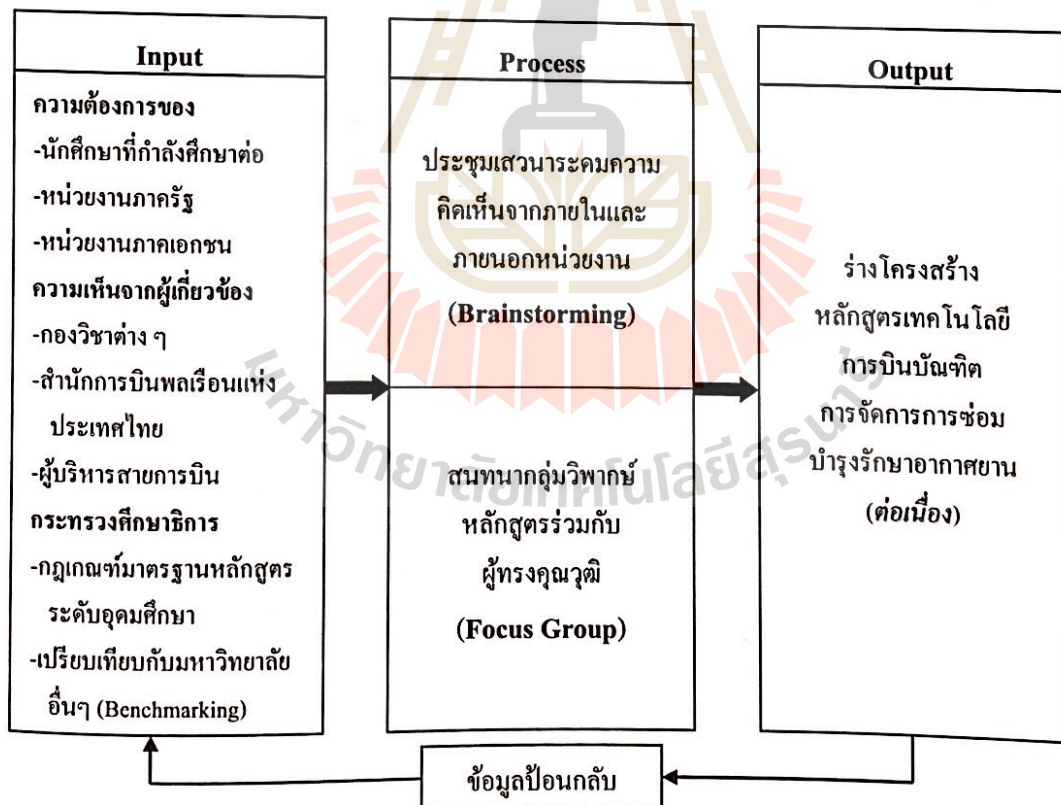
วิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรเทคโนโลยีการบินบัณฑิต การจัดการการซ่อมบำรุงรักษาอากาศยาน (ต่อเนื่อง) ของสถาบันการบินพลเรือน” ครั้งนี้ มีลักษณะรูปแบบการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยได้วางกรอบแนวคิดและวิธีการทำงาน (Conceptual Design and Methodology) ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักของงานวิจัยซึ่งประกอบด้วย การศึกษาและรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิและข้อมูลปฐมภูมิที่จะนำไปสู่การศึกษาวิเคราะห์เชิงลึกเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาหลักสูตร โดยแบ่งขั้นตอนการดำเนินงานเป็น 2 ขั้นตอนหลักดังนี้

ขั้นตอนที่ 1: การศึกษาและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานต่าง ๆ

ขั้นตอนที่ 2: การพัฒนาหลักสูตรเทคโนโลยีการบินบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการบิน

ทั้งนี้ ขั้นตอนต่าง ๆ ของการดำเนินงานวิจัยในรูปแบบของกรอบความคิดแสดงได้ดังแผนภูมิที่ 3.1

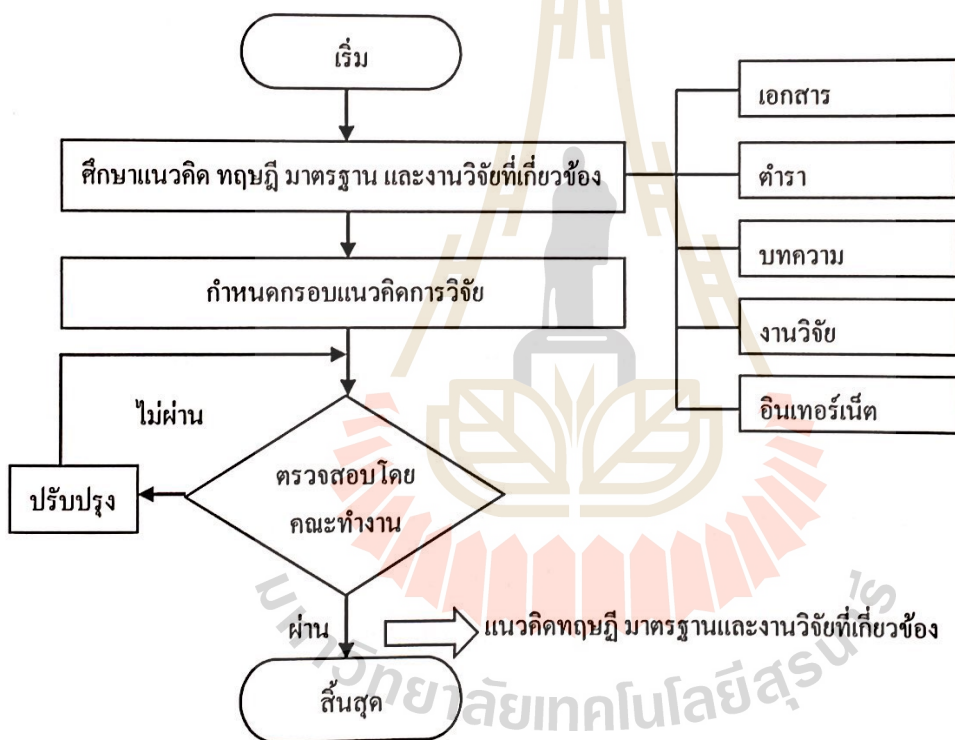

แผนภูมิที่ 3.1 กรอบความคิดในการดำเนินงานวิจัย

3.1 การศึกษาและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานต่าง ๆ

เป็นการศึกษาวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี มาตรฐานและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องให้ครอบคลุมหัวข้อเรื่องการวิจัย เพื่อนำมาพัฒนารูปแบบการพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หลังจากนั้นได้รวบรวมข้อมูลเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังแผนภูมิที่ 3.2 ซึ่งในขั้นตอนการศึกษาข้อมูลจำเป็นพื้นฐานของหลักสูตร ผู้วิจัยได้แบ่งงานออกเป็น 3 ด้านดังนี้

1. ด้านมาตรฐานการศึกษาในการศึกษาระดับปริญญาตรี
2. ด้านแนวโน้มอุตสาหกรรมการบินในประเทศไทย
3. สถานศึกษาที่เปิดทำการเรียนการสอนหลักสูตรการบำรุงรักษาอากาศยาน

แผนภูมิที่ 3.2 ขั้นตอนการศึกษาข้อมูลจำเป็นพื้นฐานของหลักสูตร

จากแผนภูมิที่ 3.2 เป็นขั้นตอนการศึกษาข้อมูลจำเป็นพื้นฐานของหลักสูตรเพื่อให้ทราบเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี มาตรฐานและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการดังนี้

- 1) ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการจัดการเรียนการสอนและแผนการจัดการเรียนการสอนจากแนวคิดของนักวิชาการ นักพัฒนาหลักสูตร ทั้งจากต่างประเทศและในประเทศ
 - 2) ศึกษาแนวคิดที่ใช้ในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพหรือการพัฒนากำลังคนสู่มาตรฐานสากล ได้จากการศึกษาวิเคราะห์นโยบายด้านการศึกษาของประเทศไทย
 - 3) ศึกษามาตรฐานการศึกษาในการศึกษาระดับปริญญาตรีของประเทศไทย ได้จากประกาศต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของกระทรวงศึกษาธิการ
 - 4) ศึกษาแนวโน้มอุตสาหกรรมการบินทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงสถานศึกษาที่เปิดทำการเรียนการสอนหลักสูตรการบำรุงรักษาอากาศยาน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรและการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำมาเป็นกรอบความคิดในการพัฒนาหลักสูตร
 - 5) สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี มาตรฐานและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย
- ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สรุปเป็นตารางเพื่อแสดงให้เห็นถึงชนิดของข้อมูล แหล่งข้อมูลและวิธีการ/เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยนี้ ดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ชนิดของข้อมูล แหล่งข้อมูลและวิธีการ/เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ชนิดของข้อมูล	แหล่งข้อมูล	วิธีการ/เครื่องมือ
นโยบายด้านการศึกษาของประเทศไทย	-ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) -แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 -แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) -แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)	การค้นคว้าจากเอกสาร

ตารางที่ 3.1 ชนิดของข้อมูล แหล่งข้อมูลและเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ต่อ)

ชนิดของข้อมูล	แหล่งข้อมูล	วิธีการ/เครื่องมือ
มาตรฐานการศึกษาใน การศึกษาระดับปริญญาตรี	-ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 -ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องแนวทางการบริหารเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตร ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 -ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 -ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 -ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อ ปริญญา พ.ศ. 2559 -ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับ ปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยี พ.ศ. 2560	การค้นคว้าจากเอกสาร สรุปโดยใช้ตารางวิเคราะห์ ข้อมูล

ตารางที่ 3.1 ชนิดของข้อมูล แหล่งข้อมูลและเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ต่อ)

ชนิดของข้อมูล	แหล่งข้อมูล	วิธีการ/เครื่องมือ
แนวโน้มอุตสาหกรรมการบินในประเทศไทย	-สรุปข้อมูลข่าวสารอุตสาหกรรมการบินของไทยแผนกวิจัยและพัฒนาธุรกิจการบิน สำนักวิจัยและพัฒนาธุรกิจการบิน สถาบันการบินพลเรือน -รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การผลิตบุคลากรด้านการบินของประเทศไทย โดยคณะอนุกรรมการด้านการคมนาคมทางอากาศ ในคณะกรรมการการคมนาคมสถานิติบัญญัติแห่งชาติ -พยากรณ์ปริมาณความต้องการนักบินพาณิชย์เพื่อสายการบินและช่างซ่อมบำรุงอากาศยานของบริษัทโบอิง (Boeing 2017 Pilot & Technician Outlook) และแอร์บัส -บทความในสื่อสิ่งพิมพ์	การค้นคว้าจากเอกสารและสื่ออินเทอร์เน็ต

ตารางที่ 3.1 ชนิดของข้อมูล แหล่งข้อมูลและเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ต่อ)

ชนิดของข้อมูล	แหล่งข้อมูล	วิธีการ/เครื่องมือ
สถานศึกษาที่เปิดทำการเรียนการสอนหลักสูตรการบำรุงรักษาอากาศยาน	-หลักสูตรระดับอนุปริญญาของสถาบันการศึกษาในประเทศที่จัดการศึกษาด้านการบำรุงรักษาอากาศยาน -หลักสูตรระดับปริญญาตรีของสถาบันการศึกษาในประเทศที่จัดการศึกษาด้านการบำรุงรักษาอากาศยาน -หลักสูตรระดับปริญญาตรีของสถาบันการศึกษาต่างประเทศที่จัดการศึกษาด้านการบำรุงรักษาอากาศยาน	การค้นคว้าจากเอกสารและสื่ออินเทอร์เน็ต ใช้ตารางวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูล
รูปแบบโครงสร้างหลักสูตร	-ความคิดเห็นของตัวแทนผู้ประกอบการสายการบิน -ผู้เชี่ยวชาญด้านการบิน -ผู้ปฏิบัติงานด้านช่างอากาศยาน -ความคิดเห็นของผู้ใช้งานบัณฑิต -มติผลการประชุมของคณะทำงานพัฒนาหลักสูตรฯ	ประชุมเสวนาเพื่อระดมความคิดเห็น การสังเกต การจดบันทึก
ร่างโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชาต่าง ๆ ที่อยู่ในหลักสูตร	-มติผลการประชุมของคณะอนุกรรมการพัฒนาหลักสูตรฯ -คำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิผู้เชี่ยวชาญและผู้ใช้บัณฑิต	การสนทนากลุ่ม เพื่อทำการวิพากษ์หลักสูตร การสังเกต การจดบันทึก

3.2 การพัฒนาหลักสูตรเทคโนโลยีการบินบัณฑิต การจัดการการซ่อมบำรุงรักษาอากาศยาน (ต่อเนื่อง) ของสถาบันการบินพลเรือน

ในขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.2.1 นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษา มาเป็นฐานความคิดในการกำหนดรูปแบบ โครงสร้างหลักสูตร ซึ่งข้อมูลที่ได้รวบรวมมาเป็นฐานความคิดในการสร้างร่าง โครงสร้างหลักสูตรเทคโนโลยีการบินบัณฑิต การจัดการการซ่อมบำรุงรักษาอากาศยาน (ต่อเนื่อง) ของสถาบันการบินพลเรือนนั้น ได้แก่

1) ความคิดเห็นของตัวแทนผู้ประกอบการสายการบิน ผู้เชี่ยวชาญด้านการบิน ผู้ปฏิบัติงานด้านช่างอากาศยาน ที่มีต่อโครงสร้างหลักสูตรเทคโนโลยีการบินบัณฑิต การจัดการ การซ่อมบำรุงรักษาอากาศยาน (ต่อเนื่อง) ของสถาบันการบินพลเรือน

2) สรุปความคิดเห็นของผู้ใช้งานบัณฑิตที่เกี่ยวกับคุณลักษณะ ความรู้ ความสามารถของผู้ที่ทำหน้าที่ช่างอากาศยานในสายการบิน

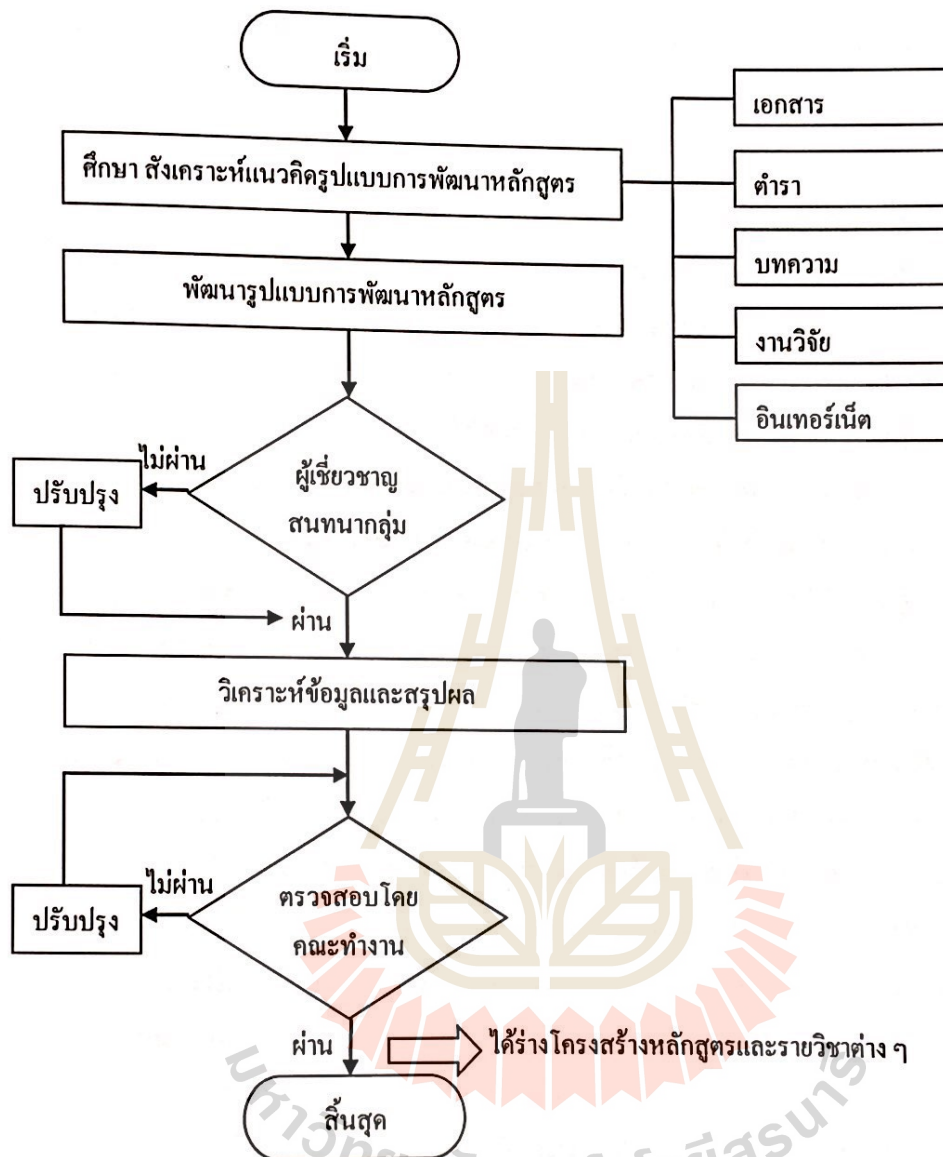
3.2.2 ศึกษาแบบเนื้อหาโครงสร้างหลักสูตรทางด้านการซ่อมบำรุงรักษาอากาศยาน ต่าง ๆ เพื่อกำหนดเนื้อหาและขอบเขตที่จำเป็นให้สอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวม ข้อมูลในการวิจัย

3.2.3 นำร่างเนื้อหาโครงสร้างหลักสูตรที่ได้จากการทำการประชุมเสวนาเพื่อระดม ความคิดเห็นมาประชุมร่วมกันกับคณะทำงานพัฒนาหลักสูตรเทคโนโลยีการบินบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการการบิน วิชาเอกการจัดการการซ่อมบำรุงรักษาอากาศยาน (ต่อเนื่อง) ชุดภายในของ สถาบันการบินพลเรือน เพื่อพิจารณารูปแบบการพัฒนาหลักสูตรร่วมกัน กำหนดเป็นรายวิชาที่จะ เกิดขึ้นในหลักสูตร

3.2.4 นำร่างโครงสร้างเนื้อหาหลักสูตรและรายวิชาต่าง ๆ ที่ได้มาประชุมเพื่อทำการ วิพากษ์หลักสูตร โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ใช้บัณฑิต เพื่อให้การปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการผู้ใช้บัณฑิต

3.2.5 นำผลที่ได้จากการวิพากษ์หลักสูตร มาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ใช้บัณฑิต เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของร่าง โครงสร้างหลักสูตรและรายวิชาต่าง ๆ

โดยรูปแบบของการพัฒนาหลักสูตรเทคโนโลยีการบินบัณฑิต การจัดการการซ่อม บำรุงรักษาอากาศยาน (ต่อเนื่อง) ของสถาบันการบินพลเรือน สามารถเขียนเป็นแผนภูมิได้ ดังแสดง ตามแผนภูมิที่ 3.3

แผนภูมิที่ 3.3 รูปแบบของการพัฒนาหลักสูตรเทคโนโลยีการบินบัณฑิต การจัดการการซ่อมบำรุงรักษาอากาศยาน (ต่อเนื่อง) ของสถาบันการบินพลเรือน

3.3 การกำหนดวัตถุประสงค์ในการวิจัย

3.3.1 เพื่อศึกษาโครงสร้างของหลักสูตรในระดับอุดมศึกษา ตามข้อกำหนดของคณะกรรมการการอุดมศึกษา และในมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่มีหลักสูตรลักษณะเช่นเดียวกัน

3.3.2 เพื่อเสนอร่างโครงสร้างหลักสูตรเทคโนโลยีการบินบัณฑิต การจัดการการซ่อมบำรุงรักษาอากาศยาน (ต่อเนื่อง) ของสถาบันการบินพลเรือน ให้มีความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในยุคปัจจุบัน รวมทั้งสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต

3.4 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดประชากร คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบินทั้งหมด ได้แก่ คณาจารย์กองวิชาของสถาบันการบินพลเรือนที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามร่างโครงสร้างหลักสูตรเทคโนโลยีการบินบัณฑิต การจัดการการซ่อมบำรุงรักษาอากาศยาน (ต่อเนื่อง) ในอนาคต ผู้ทรงคุณวุฒิและตัวแทนจากสถานประกอบการในอุตสาหกรรมการบิน โดยเป็นกลุ่มตัวอย่างแบบยึดจุดมุ่งหมายของการศึกษาเป็นหลัก (Key informants) ใช้การเลือกตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนมีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในการจัดทำหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน การฝึกอบรมด้านช่างอากาศยาน หรือเป็นที่ปรึกษาในการจัดทำหลักสูตรระดับปริญญาตรี ผู้เชี่ยวชาญด้านระเบียบข้อบังคับมาตรฐานการบิน และผู้มีความรู้ประสบการณ์ด้านช่างอากาศยานจากสถานประกอบการด้านอุตสาหกรรมการบิน มีรายละเอียดดังนี้

3.4.1 อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรอนุปริญญา สาขาวิชานายช่างบำรุงรักษาอากาศยาน สถาบันการบินพลเรือน ซึ่งมีประสบการณ์การสอนมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 5 คน

3.4.2 อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรเทคโนโลยีการบินบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการบิน สถาบันการบินพลเรือน ซึ่งมีประสบการณ์การสอนมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 4 คน

3.4.3 หัวหน้าศูนย์พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านการบิน และนักพัฒนาหลักสูตร สถาบันการบินพลเรือน ซึ่งมีประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญในการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 2 คน

3.4.4 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบิน ประกอบด้วย

- 1) ผู้ทรงคุณวุฒิผู้เชี่ยวชาญวิศวกรรมการบิน จากสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย จำนวน 1 คน
- 2) ผู้ทรงคุณวุฒิชำนาญงานอากาศยาน จากบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน 1 คน
- 3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการจากหน่วยงานภายใน ได้แก่ แผนกมาตรฐานการศึกษา สถาบันการบินพลเรือน จำนวน 2 คน
- 4) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการจากหน่วยงานภายนอก ได้แก่ มหาวิทยาลัยรังสิต และกองทัพอากาศ จำนวน 2 คน

3.4.5 กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นตัวแทนจากสถานประกอบการสายการบินในประเทศไทยทั้งจากหน่วยงานของภาครัฐ และภาคเอกชน โดยเลือกตามเกณฑ์ที่กำหนด ใช้หลักเกณฑ์การเลือกจากสถานประกอบการที่ดำเนินการมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรเทียบเท่าอนุปริญญา สาขาวิชานายช่างบำรุงรักษาอากาศยาน สถาบันการบินพลเรือนปฏิบัติงานอยู่ จำนวนทั้งสิ้น 12 สถานประกอบการ ได้แก่

- 1) บริษัท ไทยแอร์เอเชีย จำกัด จำนวน 2 คน
- 2) บริษัท ไทยแอร์เอเชีย เอ็กซ์ จำกัด จำนวน 2 คน
- 3) บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน 2 คน
- 4) บริษัท ไทย ไล้ออน เมนทารี จำกัด จำนวน 4 คน
- 5) บริษัท โอเรียนท์ ไทย แอร์ไลน์ จำกัด จำนวน 1 คน
- 6) บริษัท ซิตี้ แอร์เวย์ จำกัด จำนวน 2 คน
- 7) บริษัท ไทย เอเวจัน เซอร์วิส จำกัด จำนวน 1 คน
- 8) สายการบินลูฟท์ฮันซ่า เยอรมัน จำนวน 1 คน
- 9) สายการบินนกแอร์ จำกัด จำนวน 1 คน
- 10) บริษัท เอ็มเจ็ท จำกัด จำนวน 1 คน
- 11) สายการบินเคแอลเอ็ม จำนวน 1 คน
- 12) การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย จำนวน 1 คน

3.5 วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบศึกษาค้นคว้าข้อมูลทุติยภูมิ และการประชุมเสวนาเพื่อระดมความคิดเห็น (Brainstorming) การสนทนาอภิปรายกลุ่ม (Focus group discussion) เพื่อทำการวิพากษ์หลักสูตร เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบตารางวิเคราะห์ข้อมูล แบบจดบันทึก แถบบันทึกเสียง การสังเกต โดยผู้วิจัย

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรเทคโนโลยีการบินบัณฑิต การจัดการซ่อมบำรุงรักษาอากาศยาน (ต่อเนื่อง) ของสถาบันการบินพลเรือน มีการเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงคุณภาพใช้วิธีการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทุติยภูมิ การประชุมเสวนาเพื่อระดมความคิดเห็น และการสนทนาอภิปรายกลุ่ม โดยใช้แบบจดบันทึก แถบบันทึกเสียง การสังเกตโดยผู้วิจัยและตารางวิเคราะห์ข้อมูลเป็นเครื่องมือ ซึ่งมีขั้นตอนในการเก็บข้อมูล ดังนี้

- 3.6.1 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร
- 3.6.2 แต่งตั้งบุคลากรภายในสถาบันการบินพลเรือนให้เป็นคณะทำงานพัฒนาหลักสูตรเทคโนโลยีการบินบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการบิน วิชาเอกการจัดการการซ่อมบำรุงอากาศยาน (หลักสูตรต่อเนื่อง)
- 3.6.3 ประชุมคณะทำงานพัฒนาหลักสูตรเทคโนโลยีการบินบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการบิน วิชาเอกการจัดการการซ่อมบำรุงอากาศยาน (หลักสูตรต่อเนื่อง) เพื่อกำหนดแนวทางการกิจกรรม ขั้นตอนและรูปแบบการพัฒนาหลักสูตร รวมถึงพิจารณาเนื้อหาวิชาที่จำเป็นในหลักสูตรฯ
- 3.6.4 ติดต่อประสานงานกับตัวแทนผู้ประกอบการสายการบิน ผู้เชี่ยวชาญด้านการบิน ผู้ปฏิบัติงานด้านช่างอากาศยาน เพื่อขอสอบถามการเชิญเข้าร่วมการประชุมเสวนาระดมความคิดเห็นและการวิพากษ์หลักสูตร
- 3.6.5 ติดต่อแผนกมาตรฐานการศึกษา สถาบันการบินพลเรือน เพื่อทำหนังสือขอเรียนเชิญตัวแทนผู้ประกอบการสายการบิน ผู้เชี่ยวชาญด้านการบิน ผู้ปฏิบัติงานด้านช่างอากาศยาน เข้าร่วมการประชุมเสวนาระดมความคิดเห็น
- 3.6.6 จัดการประชุมเสวนาระดมความคิดเห็นเพื่อรับฟังความคิดเห็นของหน่วยงานภายในสถาบันการบินพลเรือนกับตัวแทนผู้ปฏิบัติงานด้านช่างอากาศยานจากหน่วยงานภายนอก เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการนำมาพัฒนาหลักสูตร ในวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2560
- 3.6.7 แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรเทคโนโลยีการบินบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการบิน วิชาเอกการจัดการการซ่อมบำรุงอากาศยาน (หลักสูตรต่อเนื่อง) ของสถาบันการบินพลเรือน ซึ่งประกอบไปด้วยบุคคลภายนอกที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบินและบุคลากรภายในของสถาบันการบินพลเรือน
- 3.6.8 ประชุมคณะอนุกรรมการพัฒนาหลักสูตรเทคโนโลยีการบินบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการบิน วิชาเอกการจัดการการซ่อมบำรุงอากาศยาน (หลักสูตรต่อเนื่อง) เพื่อพิจารณาจัดทำ (ร่าง) โครงสร้างหลักสูตรเทคโนโลยีการบินบัณฑิต การจัดการการซ่อมบำรุงรักษาอากาศยาน (หลักสูตรต่อเนื่อง)
- 3.6.9 ติดต่อประสานงานกับผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบิน ผู้แทนสถานประกอบการ ผู้ใช้บัณฑิต เพื่อขอสอบถามนัดเชิญเข้าร่วมการประชุมสนทนากลุ่มวิพากษ์หลักสูตร
- 3.6.10 ติดต่อแผนกมาตรฐานการศึกษา สถาบันการบินพลเรือน เพื่อทำหนังสือขอเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบิน ผู้แทนสถานประกอบการผู้ใช้บัณฑิตเข้าร่วมการประชุมสนทนากลุ่มวิพากษ์หลักสูตร

3.6.11 ดำเนินการจัดการประชุมสนทนากลุ่มวิพากษ์ร่างหลักสูตรเทคโนโลยีการบิน บัณฑิต การจัดการการซ่อมบำรุงรักษาอากาศยาน (หลักสูตรต่อเนื่อง) ในวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2560 เริ่มจากผู้นำสนทนากลุ่มกล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม แนะนำตัวเองและผู้เกี่ยวข้องเพื่อ สร้างบรรยากาศความเป็นกันเองกับผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม อธิบายจุดมุ่งหมายของการสนทนากลุ่ม และเริ่มต้นสนทนาตามประเด็นจนครบทุกประเด็นพร้อมจดบันทึกและบันทึกเสียงการสนทนา วิเคราะห์ความเห็นและปฏิกิริยา รวมทั้งข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เข้าร่วมสนทนา เมื่อผู้เข้าร่วม สนทนากลุ่มแสดงความคิดเห็นครบทุกประเด็น ก็สรุปผลเพื่อสร้างความเข้าใจตรงกัน หลังจากนั้นก็ กล่าวปิดการสนทนากลุ่ม

3.6.12 จัดการประชุมวิพากษ์หลักสูตรเทคโนโลยีการบินบัณฑิต (หลักสูตรต่อเนื่อง) สาขาวิชาการจัดการการบิน ในวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2560

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพครั้งนี้ ใช้วิธีการในการวิจัยแบบการประชุม เสวนาเพื่อระดมความคิดเห็น การสนทนาอภิปรายกลุ่ม ลักษณะของข้อมูลจึงอยู่ในรูปแบบของ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ จากผู้ร่วมการสนทนากลุ่ม ดังนั้น เทคนิควิธีการที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูลจึงเป็นแบบวิเคราะห์เชิงตรรกะเนื้อหาเป็นหลัก (Content analysis) โดยอาศัย เครื่องมือ คือ ตารางวิเคราะห์ข้อมูล การจดบันทึกเพื่อให้ได้ร่างโครงสร้างหลักสูตรเทคโนโลยี การบินบัณฑิต การจัดการการซ่อมบำรุงรักษาอากาศยาน (ต่อเนื่อง) ของสถาบันการบินพลเรือน ประกอบไปด้วย จำนวนหน่วยกิตรวม รูปแบบร่างโครงสร้างหลักสูตร รายวิชาที่ควรอยู่ในหลักสูตร เทคโนโลยีการบินบัณฑิต การจัดการการซ่อมบำรุงรักษาอากาศยาน หลักสูตร 2 ปี (ต่อเนื่อง)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี